

ด่วนที่สุด

ที่ สว(สนช) ๐๐๐๗/๑๑๗๑



สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อสังเกตของคณะกรรมการดังกล่าวข้างต้น

ด้วยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๖๒ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๒ เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ที่ประชุม ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยคณะกรรมการวิสามัญได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้บางประการ และที่ประชุมได้มีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตนั้น

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงส่งข้อสังเกตดังกล่าวมาเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๙๗ วรรคสอง รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุกัญญา จิตต ไตรเพทพิสัย)

รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักการประชุม

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๒

ข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

คณะกรรมการสิทธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. แล้ว
เห็นควรตั้งข้อสังเกต ดังนี้

๑. ขอแก้ไขเหตุผล เป็นดังนี้

“เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันมีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล เป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม ~~ตรวจสอบ~~ ~~เผยแพร่~~ ~~เปิดเผย~~ ข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าว ทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหาย ต่อเศรษฐกิจโดยรวม สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไปขึ้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

๒. กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีวัตถุประสงค์ในการกำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งถือเป็นเรื่องใหม่สำหรับ ประเทศไทย มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ระยะเวลากับภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานของรัฐ เอกชน และประชาชน ได้มีการเตรียมความพร้อมและปรับตัวเพื่อรองรับการใช้บังคับกฎหมายดังกล่าว และเนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีบทกำหนดโทษ ทั้งโทษทางอาญาและโทษทางปกครอง ดังนั้น ในการประกาศใช้กฎหมายลำดับรองภายใต้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประกาศ ที่ออกโดยคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หากกรณีใดต้องเพิ่มภาระในการเตรียม ความพร้อมดังกล่าวจะต้องกำหนดวันใช้บังคับให้มีระยะเวลาเตรียมการระยะหนึ่งตามความเหมาะสม เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้ศึกษาและเตรียมความพร้อมในส่วนที่เกี่ยวข้องก่อนที่กฎหมายลำดับรองฉบับนั้น ๆ จะมีผลใช้บังคับ

๓. การแต่งตั้งคณะกรรมการตามร่างมาตรา ๑๘ โดยคณะกรรมการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล ควรกำหนดกรอบแนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการให้มีจำนวนเท่าที่จำเป็น โดยควรมีระบบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของทุกคณะเพื่อให้การบริหารงบประมาณ ในด้านที่เกี่ยวข้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และกรณีคณะกรรมการใดที่มีลักษณะเป็นการดำเนินการ เฉพาะกิจ เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจแล้วให้ยุบเลิกในทันที เพื่อป้องกันมิให้เกิดการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ

๔. กรณีตามร่างมาตรา ๒๔ (๒) ข้อยกเว้นการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลได้โดย ไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคล และกรณีตามร่างมาตรา ๒๖ (๑) ข้อยกเว้นการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลได้ โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย

หรือสุขภาพ ...

หรือสุขภาพของบุคคล ซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถให้ความยินยอมได้ ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตาม นั้น หมายความว่าข้อมูลเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพทุกประเภท ซึ่งรวมถึงกรณี การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการบริการทางการแพทย์ กรณีการบริจาคมัยยะ การบริจาคมัยยะ ร่างกาย และการปฏิบัติตามเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยื้อการตาย ในวาระสุดท้ายของชีวิตของบุคคล หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยด้วย หรือกรณีร่างมาตรา ๒๖ (๑) ควรตีความให้ครอบคลุมถึงกรณีการบริการทางการแพทย์ที่เป็นประโยชน์กับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ที่อยู่ในสถานะที่ไม่อาจให้ความยินยอมได้ทุกกรณี รวมถึงกรณีไม่เร่งด่วนด้วย โดยไม่ใช่เพื่อป้องกันหรือ ระงับภัยอันตรายที่ใกล้จะถึงเท่านั้น เช่น ข้อมูลการใช้ยาของผู้ป่วยในกรณีที่ประสบกับภัยพิบัติเพื่อให้ กระบวนการดูแลสามารถดำเนินการได้ทันที เป็นต้น คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งมีหน้าที่ และอำนาจวินิจฉัยตีความปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงต้องพิจารณา ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ดังกล่าว

๕. คำว่า “เครื่องจักรหรือเครื่องธุรกิจเดียวกัน” แม้ว่าได้มีการบัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๒๙ วรรคสองว่า ลักษณะของเครื่องจักรหรือเครื่องธุรกิจเดียวกันเพื่อการประกอบกิจการหรือธุรกิจร่วมกัน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลประกาศกำหนดก็ตาม แต่ในการพิจารณา ประกาศกำหนดลักษณะดังกล่าว คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ควรพิจารณาโดยคำนึงถึง ความหมายตามบริบทของกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันด้วย เพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาในอนาคต

๖. สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน ตามร่างมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งนั้น สมควรอย่างยิ่งที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจะต้อง กำหนดหลักเกณฑ์การเข้าถึงตามที่ร่างมาตรา ๓๐ วรรคห้า ได้ให้อำนาจไว้ โดยหลักเกณฑ์ดังกล่าว ต้องมีความชัดเจนในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลอย่างสมดุลกันระหว่างทุกฝ่าย โดยไม่กระทบต่อข้อมูล ในส่วนอื่น ๆ หรือของบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลและไม่สร้างภาระจนเกินสมควร แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ในขณะที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้รับทราบข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน ตามสิทธิที่พึงมี

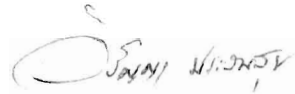
๗. การขอให้ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ มาปฏิบัติงานเป็นพนักงาน หรือลูกจ้างเป็นการชั่วคราวตามร่างมาตรา ๖๖ และกรณีข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งอยู่ระหว่างการ ปฏิบัติงานขอใช้ทุนการศึกษาที่ได้รับจากส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ที่ได้ย้ายมาปฏิบัติหน้าที่ ที่สำนักงานตามร่างมาตรา ๖๗ นั้น สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลควรกำหนด กรอบระยะเวลาเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของสำนักงานในระยะแรกเท่านั้น และเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจแล้วให้ส่งบุคลากรดังกล่าวกลับไปยังต้นสังกัดเดิม เพื่อไม่ให้เป็นการละและ กระทบกับภารกิจของหน่วยงานนั้น ๆ

๘. การดำเนินการ ...

๘. การดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานในการทำความตกลงโดยเฉพาะกับหน่วยงานต่างประเทศ ต้องเป็นการทำความตกลงระหว่างหน่วยงานกับหน่วยงาน มิใช่การทำความตกลงในลักษณะของการมีผลผูกพันระหว่างรัฐ และการทำความตกลงนั้นจะต้องอยู่ภายใต้หน้าที่และอำนาจของสำนักงานเท่านั้น

ถูกต้องตามมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร้อยตำรวจเอก หญิง



(วิริญญา ประสพสุข)

ผู้อำนวยการสำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ